

گزارش کارگاه کارآفرینی اجتماعی

معاونت پژوهش و فناوری دانشکده دکتر شریعتی با همکاری گروه علوم اداری در هفته کارآفرینی کارگاه با عنوان کارآفرینی اجتماعی مورخ 97/8/26 در آمفی تئاترفاز 3، با سخنرانی سرکارخانم دکتر مهرانوش کاوه (مدیر مرکز توانبخشی امید فردا)، با حضور جمعی از دانشجویان و اساتید کارآفرینی برگزار گردید.

معاونت پژوهش و فناوری با همکاری گروه علوم اداری دانشکده دکتر شریعتی برگزار می نماید:

کارگاه کارآفرینی با موضوع: کارآفرینی اجتماعی
سخنران: سرکار خانم دکتر مهرانوش کاوه

زمان: شنبه ۱۳۹۷/۸/۲۶ ساعت ۱۴:۳۰ الی ۱۵:۱۵
مکان: آمفی تئاتر فاز ۳

در ابتدا سرکارخانم بهمن پور از اساتید کارآفرینی، عملی که یک کارآفرین اجتماعی انجام می دهد را کارآفرین اجتماعی و کارآفرین اجتماعی را شخصی معرفی نمودند که یک مشکل اجتماعی را تشخیص می دهد و از مفاهیم کارآفرینی برای سازماندهی، ایجاد، و مدیریت سرمایه برای ایجاد تغییر استفاده می کند. کارآفرینی اجتماعی فرآیند دنبال کردن راه حل های خلاقانه برای مسائل اجتماعی است. به طور ویژه، کارآفرینان اجتماعی، ماموریتی برای خلق و نگهداری ارزش های اجتماعی در خود احساس می کنند و خروجی کار آنها ممکن است در طیف متنوعی از سازمان ها باشد. کارآفرینی اجتماعی اغلب اهداف گسترده در زمینه های اجتماعی، محیط زیستی و فرهنگی دنبال می کند و اغلب با بخش داوطلبانه و غیرانتفاعی در ارتباط و همکاری است.

سرکارخانم مهنوش کاوه با فعالیت‌هایی که انجام داده و اهدافی که دارند نمونه موفق از یک کارآفرین اجتماعی می‌باشند.

در ادامه بحث سرکارخانم دکتر کاوه چگونگی ورود خود به این حوزه و فعالیت‌های خود را برای حاضرین شرح دادند.

ایشان در ابتدا در مرکز خیریه فرزندان حضرت زهرا فعالیت داشتند که از زنان سرپرست خانوار و فرزندان آنها حمایت می‌کردند؛ حمایت‌های تحصیلی، خرید مسکن، کاریابی و ... تنها بخشی از فعالیت‌های این مرکز می‌باشد.

با توجه به تجربیاتی که در این مرکز کسب نمودند و دغدغه‌های خود و تشویق همسرشان که روانپزشک می‌باشند قدم در راه سلامت روح و روان گذاشته و اهداف خود را بازگرداندن این دسته از افراد به زندگی عادی گذاشته‌اند، و در سال 1385 مرکز توانبخشی امید فردا را تاسیس نمودند.

خیلی‌ها تصور می‌کنند یک بیمار اعصاب و روان متوجه هیچ چیز نیست اما آنها از نظر جسمی و عقلی دچار مشکل نیستند فقط از لحاظ ارتباطی دچار اختلال و مشکل شده‌اند. در این مرکز تمام نگرش و تلاش این است تا افراد را درمان و بار دیگر به جامعه بازگردانند. البته در این خیریه نمونه این افراد را به راحتی می‌توانید در لیست بایگانی شده پرونده‌ها پیدا کنید. افرادی که روزی با حالی بد وارد خیریه شده بودند و الان در کنار خانواده‌شان هستند؛ طوری که دیگر کسی نمی‌تواند میان آنها و دیگر افراد جامعه فرق بگذارد. مهنوش کاوه در ادامه گفتند: «شاید باورتان نشود اما ما بیمارانی را داشته‌ایم که امروز یا سرکار می‌روند یا در حال تحصیل هستند و عده‌ای هم زندگی تشکیل داده‌اند».

ایشان اهداف خود را صرفاً تامین نیاز مادی افراد نمی دانند و توانمند کردن افراد برای اینکه بتوانند روی پای خود بااستند و در واقع واهیگیری را بیاموزند ، هدف اصلی خود معرفی نمودند.

با کمک کادر حرفه‌ای این مرکز، هر بیمار تازه واردی، اول تحت معاینه روانپزشک قرار می‌گیرد تا با شناسایی نوع بیماری، دیگر کادر درمانی را وارد عمل شوند، در اینجا بیماران از همان ابتدای ورودشان مسئولیت‌پذیری را تمرین می‌کنند. آن‌هم با انجام دادن ساده‌ترین کارها؛ «ما در مرکز با بیمار طوری رفتار نمی‌کنیم که تصور کند اینجا فقط باید استراحت کند و دارو مصرف بکند. ما بیماران را در خیلی از کارها شریک می‌کنیم تا خود را برای انجام فعالیت‌های پس از بهبودی آماده کنند. مثل مرتب کردن تخت که ساده‌ترین کار است تا انجام فعالیت در کارگاه‌ها، گذراندن دوره‌های روانشناسی و کمک گرفتن از مددکاران و... بعد که بیمار تا حدودی بهبود پیدا کرد حتی در آشپزخانه یا خرید هم از او کمک می‌گیریم تا با کارگروهی ارتباط بگیرد.» در اینجا 20 نوع فعالیت برای بیماران در نظر گرفته شده است که گلیم بافی، کار با سرامیک، خلاقیت، سوزن‌دوزی، خیاطی، نقاشی، کارگاه‌های یادگیری مهارت‌های جمعی و... بخش‌هایی از این فعالیت‌های روزمره هستند؛ «ما با مدارس بزرگسالان و نهضت‌های سوادآموزی هم در ارتباط هستیم و به محض بهبود اولیه آنها را برای یادگیری درس در حدی که بتوانند بنویسند و بخوانند آماده می‌کنیم. حالا اگر در این میان کسی بود که علاقه به ادامه تحصیل داشت، این زمینه را برای او آماده می‌کنیم»

ایشان در ادامه از برنامه‌ها و اهداف آینده خود صحبت نمودند: «تاسیس یک بیمارستان مطابق با استانداردهای جهانی برای بیماران اعصاب و روان و هدفشان هم شناسایی بیماران و پیشگیری از وخیم شدن بیماری آنهاست؛ «خانواده‌های مهاجر به اطراف تهران، خانواده‌های تازه فقیر، خانواده‌هایی که عزیزان خود را از دست داده و دچار بحران شده‌اند، خانواده‌های نرمالی که در داخل خود دچار مشکلات حاد هستند، کودکان بازمانده از بلایای طبیعی، کارتن خواب‌هایی که بیمار اعصاب و روان شده‌اند و... بخشی از افرادی هستند که قرار است در این پروژه از آنها حمایت کنیم. البته امیدمان این است که پس از تاسیس این بیمارستان، بیمارستان‌های دیگر هم شکل بگیرد تا بتوانیم بیماران بیشتری را تحت حمایت خود قرار بدهیم.»

در حال حاضر یکی از دغدغه‌های مہرنوش کاوه و همکارانش این است که نهادها و انجمن‌هایی که در این زمینه‌ها مشغول به فعالیت هستند به آنها بپیوندند تا همگی آنها در کنار هم و به صورت اصولی بتوانند مشکلات افراد را حل کرده و آنها را برای داشتن زندگی‌ای شاد آماده کنند؛ زندگی پر از امید برای داشتن فردایی روشن، بدون درد و بدون بیماری.

در آخر ایشان به سوالات دانشجویان پاسخ داده و از آنها خواستند که هر کدام یک سفیر سلامت روان در جامعه باشند تا بتوانیم ایرانی سالم داشته باشیم.

کارگاه با اهدا لوح و هدیه در ساعت 15 به پایان رسید.

